

İÇ KESİMLER YAĞMURLU

Ali GÜNEY

Yağmurlu bir günde, tepeye çıkıp kuşları arayan da o değil miydi?

Hikâye güneşli bir günde, Konya'nın Nalçacı Caddesi'nde altmışlı yıllarda yapılmış sekiz katlı apartmanın tramvay yolunu gören "altı nolu" dairesinde geçiyor. Nemin insan vücudunu peltek bir bal kıvamına getirdiği bir yaz sıcağında.

Kapıyı açarken hissettim kokusunu. Gelmiş. En sevdiğim çorba kuyor. Şarkı da söylerdi eskiden. Eskiden, yani bu evde mutlu mesut yaşadığımız inandığımız günlerde, iş çıkışı pizzacıya uğramadığım, eve geç kalacağım diye endişe ettiğim, yemekten sonra balkonda kavun yediğimiz zamanlarda...

Karım beni terk edeli ne kadar oldu? Üstelik bunu hak ettim. Bitecek mi bu olanlar?

Hoş geldin dedim, gülümsemedi. Masa hazır. Tek kişiye göre. Beraber yiyelim mi bu akşam? dedim...Lütfen konuşalım, bize bir şans daha, diyemedim. Ocağı kapattı. "Bulaşıklarla uğraşma, ben yarın sabahdan gelir hallederim" dedi. Çıkarken koluna yapıştım, yüzü de kelimeleri de soğuktu: 'Bana biraz izin ver'.

Gitti. Midemden göğsüme doğru bir yanma hissettim. Kapıyı örterken, yüzüme bakmadı.

Kravatımı, ceketimi girişteki askıya astım, gömleğimin kollarını kıvırdım. Alınmadan önce defalarca kavga ettiğimiz mutfaktaki küçük

televizyonu açtım. Evimizde olduğundan haberim bile olmayan pembe renkli tencereden çorba aldım tabağıma. Hava durumu vardı. Spiker kadın nasıl da mutluymuştu? Oturulduğunda sürekli sallanan, ses çıkaran sandalyeyi mutfak kapısının önüne çektim, bana daha sağlam gelen, ben her şeyi mahvetmeden önce karımın oturduğu sandalyeye oturdum. Yurt genelinde etkili olan sıcak hava dalgası ülkeyi terk etmiyordu. Bir tabak çorbayla ölmek mümkün müydü? Öldürmek mümkündü. Bu sıcaklarda bizleri ferahlatacak bir haberim var dedi spiker, iç kesimlere sağanak yağış bekliyoruz. Televizyondaki kadının dün geceki hâlleri geldi gözümün önüne. Yaptığımdan mahcup, telefona uzandım.

İzledin mi? Nasıldım? Bir yerde takıldım gibi sanki, aç mısın?... Hava durumlarını sunan spiker, karımla ayrılma sebebimiz, ilerde ana haber bülteni sunmak istiyor. Yerel bir kanalda ama talihin neler getireceği belli mi olur? Art arda sorduğu sorulara şaşırđım, geveledim bir şeyler. Hadi bana gel, dedi. Pizza da söyleriz. Sesine karşı koyamadım. Hem çorba soğumuştı.

Hikâye burada biti...

Bitsin istemiyorum, bitirmek istiyorum. Uzun uzun yürümeyi, havanın grileşmesini, üzerime “ahmakıslatan” yağmasını, hatalarımın kanalizasyonlara akıp gitmesini bekliyorum. İç kesimlerimin karardığını hissediyorum.